

Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական
բանկի խորհրդի 2003 թվականի մարտի 25-ի թիվ
126 Ն որոշմամբ հաստատված «Բանկերի
հաշվետվությունները, դրանց ներկայացումը և
հրապարակումը» կանոնակարգ 3-ի 19-րդ կետի
կիրառման մասին

2004-04-13

Հայաստանի Հանրապետության
Կենտրոնական բանկի խորհուրդ

Պաշտոնական պարզաբանում
13/04/2004թ.թիվ 5

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԲԱՆԿԻ ԽՈՐՀՐԴԻ 2003 ԹՎԱԿԱՆԻ
ՄԱՐՏԻ 25-Ի ԹԻՎ 126 Ն ՈՐՈՇՄԱՄԲ ՀԱՍՏԱՏՎԱԾ «ԲԱՆԿԵՐԻ ՀԱՇՎԵՏՎՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԸ,
ԴՐԱՆՑ ՆԵՐԿԱՅԱԳՈՒՄԸ ԵՎ ՀՐԱՊԱՐԱԿՈՒՄԸ» ԿԱՆՈՆԱԿԱՐԳ 3-Ի 19-ՐԴ ԿԵՏԻ
ԿԻՐԱՌՄԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հիմք ընդունելով «Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի մասին»
Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 20-րդ հոդվածի «իէ» կետը և «Իրավական
ակտերի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 87-րդ հոդվածի 2-րդ կետի
«բ» ենթակետը՝ Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի խորհրդի
2003 թվականի մարտի 25-ի թիվ 126 Ն որոշմամբ հաստատված «Բանկերի
հաշվետվությունները, դրանց ներկայացումը և հրապարակումը» կանոնակարգ 3-ի
19-րդ կետի վերաբերյալ Հայաստանի Հանրապետության կենտրոնական բանկի
խորհուրդը պարզաբանում է.

Թիվ 15 հաշվետվությունում պետք է արտացոլվեն բոլոր այն պարտատերերը, որոնց
անհատական պահանջները բանկի նկատմամբ գերազանցում են բանկի հաշվետու
ամսվա միջին օրական ընդհանուր պարտավորությունների 5 % սահմանաչափը (11-
րդ սյունակում լրացվում է խոշոր պարտատիրոջ հետ փոխկապակցված անձանց

հանդեպ ունեցած պարտքի ընդհանուր գումարը մի տողով):

Եթե բանկն ունի իրար հետ փոխկապակցված մի քանի պարտատերեր, որոնց հանդեպ բանկի ունեցած պարտավորությունների ընդհանուր գումարը գերազանցում է 5 % սահմանաչափը, ապա թիվ 15 հաշվետվության «Պարտատիրոջ անվանումը» սյունակում լրացվում է փոխկապակցված անձանցից ամենամեծ պարտատիրոջ անվանումը, 11-րդ սյունակում՝ այդ պարտատիրոջ հետ փոխկապակցված անձանց հանդեպ ունեցած պարտքի ընդհանուր գումարը մի տողով:

Եթե թիվ 15 հաշվետվության իմաստով՝ անձը համարվում է և՛ խոշոր պարտատեր, և՛ խոշոր պարտատիրոջ հետ փոխկապակցված անձ, ապա նրա հանդեպ ունեցած պարտավորության գումարը հաշվետվության մեջ ցույց է տրվում երկու անգամ:

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ
ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ ԲԱՆԿԻ ՆԱԽԱԳԱՀ՝ ՏԻԳՐԱՆ ՍԱՐԳՍՅԱՆ

2004 թ. ապրիլի 15, ք. Երևան